

ΝΤΕΟΝΤ ΦΦΩΣ

Βοημερίς Κοινωνιολογική Εβδομαδιαία

Όροι συνδρομής πενήντα δραχμαί.
Εσπέρικα 5
Ετησίαι δαγ. 5 (ετήσιαι 2,50)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΙΗ

Όροι συνδρομής πενήντα δραχμαί.
Εσπέρικα 5
Ετησίαι δαγ. 5 (ετήσιαι 2,50)

ΔΕΝ ΨΗΨΙΖΟΜΕΝ

Όχι· δεν ψηψίζομεν· ή Βουλή δεν είναι δι' ημάς, ούτε οι νόμοι· ούτε τὰ συντάγματα· ούτε εἰς στρατοί, ούτε εἰς ἀστυνομίαι, ούτε ἡ χωροφυλακή· ούτε τὰ δικαστήρια· ούτε τίποτε ἐξ ὧν ἀποτελείται τὸ πᾶν τυραννικὸν καθεστὸς, ἀλλὰ δι' ἐκείνους τοῦ μᾶς κλέπτουσι, ἀλλὰ δι' ἐκείνους τοῦ μᾶς τυραννεύουσι, ἀλλὰ δι' ἐκείνους τοῦ μᾶς ποτίζουσι καὶ ἡμίραν θηλητήριον.

Οἱ δὲ ποτε νόμοι καὶ ἐὰν ψηψιθεὶν δὲν εἶναι δυνατόν· παρὰ γὰρ ὑπερασπίζουσι τοὺς κεφαλαίουχοὺς ἐκείνους ἀηλοῦν τοῦ κατέχουσι ἐξ ἀρχαίης νουμιμισμοῦ παρὰ ἰσθμῶν καὶ παρὰ κόπους τοῦ ἐργαζομένου κόσμου. Ἐκ τῆς ψῆφου οὐδὲν καλὸν δύναται γὰρ προκύψῃ· Ὁ πλοῦτος εἶναι ἡ ἰσχύς· Βουλευταὶ δὲ ἐν εἰ νὰ ἐπιθεύναται ἵνα ἐκλέγωνται, ἢ ἐκείνοι οἵτινες διαθέτουν κπερισσότερα οικονομικὰ μέσα, ἢ ἐκείνοι οἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ κεφαλαίουχῶν· Ὁ Α. ἐκλογεὺς δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ ἐκείνον τοῦ νομίζει καλλίτερον, οὔτε εἶναι δυνατόν καὶ γὰρ καταλάβῃ ποῖος εἶναι ὁ καλλίτερος· Ὅτι οὕτως τοῦ χρειάζεται, τὸ ξέρει πολὺ καλά· διὰ τοῦτο πρέπει γὰρ τὸ ζητήσῃ, μόνος τοῦ, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν δικαιοσύνην ἰδίᾳ χειρὶ. Δικαιοσύνη δὲ δὲν εἶναι ἡ ἢ παρὰ τοῦ λαοῦ ἀυποποσῶ πῶς ἀπονεμομένη.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον Βουλευταὶ καὶ Κυβερνήσεις, οὐδέποτε θὰ ἤδύναντο, οὔτε θὰ ἐτόλμων τινὲς νὰ κλέπτουσι τοὺς κόπους τοῦ κοσμάκη καὶ νὰ συσσωρεύουσι περιουσίας, καὶ ν' ἀποκαθίστανται τυράννοι αὐτοῦ. Ἐὰν κλέπτουσι καὶ ἐὰν πλουτῶσι, κλέπτουσι καὶ πλουτῶσι τῇ βοήθειᾳ τῶν νόμων, εἰτι-

νες οὐδέποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπῆρξαν ὑπὲρ τοῦ ἕλερος γὰρ τοῦ κοσμοῦ· ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον.

Όχι! πολιτισμὸς· δεκαεὶνὰ τὰ μέγαρα, τὰ ἀσπὶς ὑπόπλακα, οἱ σιδηρόδρομοι, οἱ τηλεγράφοι, οἱ στρατοί, τὰ θωρηκτὰ ἢ δυναμίτις, ἢ μελαινίτις, τὰ ὑποβρύχια, τὰ ἀεροστάτα, οὐδ' αὐτῆ ἢ Ἐπιστήμη, ἀλλ' ἢ Δικαιοσύνη ἢ ἀλλ' ἢ Ἀγάπη, ἀλλ' ἢ Ἄρμονία μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς εἶπε· καμὴ μέριμνατε εἰς φαγεῖν ἢ εἰς ποιεῖν ἢ ἐλπί· ζητήσατε πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσι κλέπτοντες καὶ κλεπτόμενοι καταπίζοντες καὶ καταπιζόμενοι, κομιπαλοῦντες καὶ θυγῆγοντες ἐξ ἀσπίας, πλοῦσοι καὶ πτωχοί, ἐν ὅσῳ δὲν ἐπέλθῃ πλῆρης δικαιοσύνη καὶ ἄρμονία ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις, πολιτισμὸς δὲν ὑπάρχει.

Όχι· δὲν ψηψίζομεν διότι δὲν θέλομεν τὴν πᾶν ῥάτῃσιν τῆς ποιότητος ἀσυκμονίας καὶ βυρβυροῦτος, διότι δὲν θέλομεν νόμους, διότι δὲν θέλομεν νὰ προσθέσωμεν νέους στυλοὺς εἰς τὸ καταρρέον σκελετὸμα τῆς ἀνισότητος καὶ τῆς τυραννίας.

Ἐὰν ἦσαν καλοὶ οἱ νόμοι καὶ αἱ ἐξουσίαι καὶ ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ τί καλὸν ἐξ αὐτῶν, θὰ εἶχεν ἤδη ἐπέλθῃ κατὰ τὸ μακροβύτιον τοῦ θίου τῆς Ἀνθρωπότητος διάσῃμα. Πᾶσα ἐλπίς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν πασχουσῶν τάξεων ἐκ τῶν νόμων εἶναι πλέον μισητὸς ἀναχρονισμὸς. Τετέλεσται. Τὸ περικαλυμμα ἤδη τὰ πρόσχημα κατέπεσον ἢ θηριώδης τοῦ νόμου οὐσίς ἐξεσκεπάσθη, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δὲν εἶναι πλέον μυστήριον εἰ νόμοι εἶναι ἢ βία τῶν ἰσχυρῶν ὅπως ἐπιβαλλῶσι τὰ δίκαιά των.

Ἐκλογεῖς! Μὴ δίδετε πρόσχημα εἰς τοὺς δολοῦς.

λογους των πλάνων δοξαριων, μη δένετε ιδία χειρι την θηλειά, διά της οποίας ζητούν να σας αποπνίξωσι· άλλ' αποσχετε των εκλογών διαμαρτυρούμενοι και παρασκευάσατε εαυτους διά την μεγάλην ημέραν της Δικαιοσύνης· και ή ημέρα αυτή είναι τόσο έγγυς όσο ούτε σεις την όνειρεύεσθε.

Μακράν άρ' ύμων ή δειλία και ό διαταγμός. Ό βίος ήμων κατέστη άφρόνητος. Έκάστη ήμέρα και εκάστη στιγμή της άθλίας ταύτης ζωής είναι δι' ύμας και εις θάνατος. Τά τέκνα σας πεινούν· σεις είσθε ρακένδυτοι και σρέμετε από τό κράος· να σηκώσητε κεράλι δέν τολμάτε· τό φρόνημά σας έταπεινώθη· αι κόραι σας μένουσ άνύπανδροι· τά τέκνα σας φθισίωσι· ή άτιμία κρούει τάς θύρας σας· ένθυμήθητε ύμας αύτους· μνησθήτε τοις αξιοπρεπείας σας· τέλος και τοϋ ανθρωπισμοϋ σας.

B. Θ.

ΕΡΕΥΝΑ

ό γάρ βίος άνευ έρεύνης ου βιωτός —ΣΩΚΡΑΤΗΣ
Σύγγραμμα μηνιαίως εκδιδόμενον έν Όξφόρδη υπό Πλάτωνος Ε. Δρακούλη. Διαφωτίζει περί των ανατολικών πραγμάτων τοϋς έν τη Δύσει και περί των δυτικών προόδων τοϋς έν τη Ανατολή.

Έρευνά και διατυπώνει, έν φράσει άπλή και σαφεί πάν ό,τι προώρισται να προαγάγη έν τη συνειδήσει τοϋ Έλληνισμοϋ πνεϋμα γνήσιως φιλοπρόδοον φιλελεύθερον και φιλόσορον. Δεικνύει και έρμηνεύει τάς δράσεις τάς τάσεις και τά ιδεώδη τοϋ έσπερίου πολιτισμοϋ. Συντελεί εις έξουδετέρωσιν επιδράσεων τοιούτων οίαι άπειλοϋσι να συμπνίγωσι τό συμφέρον της έθνικής ανελιξέως και της διεθνούς άρμονίας. Επιζητεί να διαθρέψη πανταχοϋ ένστικτα τοιαύτα οία έγγυώνται μείζονα πνευματικήτητα και μείζονα ανθρωπισμόν έν τω άτομικω και κοινωνικω βίω.

Έτησία συνδρομή πάντε φράγκα.

Πās φίλος της προόδου και πās φιλέρευνος δεφείλει να υποστηρίξη τό έργον της Έρεύνης
Άπευθυντέον προς ήμας.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Έκκλησίως τοϋ Ιεροπόλεως

«Λίγει αποπεινόμενος προς τόν Ιατρόν:
«Αδριον, ένας άνθρωπος πτωχός θά έλθη να σε ζη-

τήση ύπως επισκερθής μίαν άσθινή. Θά σε ύδηγήση διά τίνος άθλιού δραμισκουεις άτυδωραϊραν διεθραρυμένην, υπό τό ρως δέ τρεμοσθύνόντος λυχνου άνιέρχεται· δύο τρείς, τέσσαρας βαθμίδας κεκαλυμμένας υπό γλειώδους ρίπου, έν σκοτεινώ δέ και ψυχρῶ τινι δωματίω εύρίσκεις τήν άσθινή κατακεκλιμένην και καλυπτομένην διά ρυπαρών και έσχασιμένων σκεπημάτων. Τέκνα ώχρά, πελιονά, τουργουρίζοντα εκ τοϋ φύχους υπό τά ρακώδη ένδύματά των σε παρατηροϋσι διά των μεγάλων άναικτων οφθαλμων των.
«Ο σύζυγος έργασθείς καθ' όλον τόν βίον του επί δώδεκα και δεκατρείς ώρας καθ' εκάστην, έν αιδηλήποτε έργασία, ήδη εύρίσκειται άργός μη εύρίσκων έργον. Η άργία του καύτη δέν είναι σπάνιον πράγμα· επαναλαμβάνεται περιοδικως καθ' έτος. Άλλ' άλλοτε, όταν έμενεν άνευ έργασίας, ή σύζυγός του επήγγαινε και εργάζετο άντι ήμερομισθίου, πλύνουσα τά υποκάμισά σου ίσως, και κερδίζουσα μίαν δραχμήν καθ' εκάτην. Άλλ' ίδού σήμεραν καίτεται κλιν ήρης από δύο μηνών, και άθλιότης έρθου· αι τρομερά ένώπιον της οικογενείας

Τι θα παραγγείλης εις τήν άσθινή, κύριε Ιατρέ; Σϋ όστις διέγνωσ ότι αιτία της άσθινείας είναι ή γενική άναιμία, ή έλλειψις καλής τροφής, ή έλλειψις αέρος; Θά τη παραγγείλης ψητόν κρέας καθ' εκάστην; Κίνησην εις τόν καθαρόν άέρα; Δωματίον καλως αερίζόμενον και όχι υγρόν; Όποία ειρωνεία! Έάν ήδύνατο θα είχεν όλα ταύτα χωρίς ν' άναμείνη τάς συμβουλάς σου!

Έάν έχης καλήν καρδίαν, εάν ήσαι ομιλητικός, εάν έχης φυσιογνωμίαν τιμίου ανθρώπου, ή οικογένεια θα σε διηγηθή πολλά πράγματα, θα σε είπη ότι εις τό άλλο μέρος τοϋ διαφράγματος, ή γυνή, ή όποια βήχει τόσο σπαραξικαρδίας, είναι ή δυστυχής σιδερώτρια· ότι όλίγον παρά-κάτω εάν υπάγης θα εύρης όλα τά τέκνα έχοντα πυρετόν· ότι θα εύρης εις τό υπόγειον πλύντριαν, ής ή ζωή φαίνεται άπίθανον ότι θα παραταθή μέχρι τοϋ έαρος, και ότι εις τήν γειτονικήν οικίαν έτι χειροτέρα κατάστασις υπάρχει.

Τι θα είπης εις όλους αύτους τοϋς άσθινείς; Καλήν τροφήν, αλλαγην τοϋ κλίματος, έργασίαν ολιγώτερον κοπιώδη;... Θα επεθύμεις να ήσαν δυνατά αυτά, αλλά δέν τολμάς ούτε καν να τά αναφέρης και εξέρχεται με καρδίαν συντετριμμένην και σέρων επί των χειλέων άράν.

Τήν επόμενην αναπολείς εισέτι τοϋς άθλιους εκείνους όταν ό συνάδελφός σου σε διηγηται ότι χθες ύπηρετήσ τις ήλθε να τόν ζητήση, όπως μεταβή εις τινα επισκεψιν έφ' άμάξης. Επρόκειτο περί μιζς κυρίας κατοικοϋσης εις πλούσιον μέγαρον. Η κυρία ήτο εξητυλημένη εκ των άγρυπνιών, διότι όλην τήν ζωήν αύτης άαπανα εις κομμάσεις εις επισκέψεις, εις χορούς και εις φιλονικίας προς τόν μπουφον—εύθη—σύζυγόν της. Ό συνάδελφός σου τήν συνεβούλευσε να διάγῃ βίον ολιγώτερον μαθηκόν, να λαμβάνη τροφήν ολιγώτερον έρεθιστικήν, να κάμνη περιπάτους έξοχικούς, να έχῃ τό πνεϋμα ήσυχον και να

γυμνάζεται ὀλίγον σωματικῶς εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὅπως ἀντικταστήσῃ μέχρι τινὸς τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν.

Ἡ μία ἀπονήσκει, διότι καθ' ὅλην τὴν ζωὴν της οὐδέποτε ἔλαβεν ἀρκούσαν τροφήν, οὔτε ἀρκετὰ ποτὲ ἀνεπαύθη ἢ ἄλλη τήκεται, διότι καθ' ὅλην τὴν ζωὴν της οὐδέποτε ἐγνώρισε τί εἶναι ἐργασία....

Εἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ τρίτου συγγράμματός τοῦ δημοσιευμένου ἐν τῇ «Βιβλιοθήκῃ» ἢ «Κοινωνίᾳ τὴν ἐπομένην τῆς ἐπαναστάσεως.»

Ἐν τῷ «Νεολόγῳ Κωνσταντινουπόλεως» Ἀθηναίων ἐδημοσιεύθη ἀξιόλογος μελέτη παρά τινος συνεργάτου τῆς ἐν λόγῳ ἡμεριδῶς κρυπτομένου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Σπάρτακος» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄγων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.»

Ἐκ ταύτης ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς:

«Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Χριστιανικῆς ἰδέας καὶ κοσμικῆν ἐξουσίαν» σφετερισθέντες παύουσι πλέον τοῦ νά ὦσιν οἱ ἀδγενεῖς ποιμενάρχαι τῶν λαῶν, οἱ εὐγενεῖς θιασῶται τῆς ἀληθείας. Μισοῦσι τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἔρευναν καὶ τὴν σκέψιν καὶ ὁ παπισμὸς ὡς ἀπαισιὰ ἐριννὺς περισφίγγει τὸν κόσμον. Ὑπὸ χριστιανικὰ δῆθεν προσχήματα καὶ τύπους κρύπτονται αἱ ἀπαισιώτεραι καρδίαι καὶ αἱ φανλοότεραι τῶν ἐφέσεων, τὰ δὲ παραπετάσματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξαστράπτει τὸ ὑπέρτιμον σύμβολον τοῦ σταυροῦ, καλύπτουσιν ἀντιπροσώπους τῆς θείας τάξεως συνευαχουμένου καὶ συνευθυμούντας καὶ συγκρεπαλύντας μετὰ γυναίκων τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης ἐν συμποσίοις καὶ θηλίαις, τῶν ὁποίων τὰ ἐξοδα κατέβαλεν ἀδράως εἰς αἷμα καὶ εἰς ἰδρώτα ὁ παντοκράτης καταδυναστευόμενος λαός. Γενικὴ ἦτο ἡ διασθορὰ καὶ ἡ ἐκλυσις καὶ ἐν μέσῳ τῶν κλονισμῶν καὶ τῶν πολιτικῶν σάλων τῶν δευσιδόντων τὰ θεμέλια τῆς ἐννόμου τάξεως, ἡ κοινωνία ἐπιπτεν ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τοῦ ἄλλου εὐτυχίσαντος στρατηγῶν τὴν ἀγκάλην, ὡς ἄλλοσφρονεῦσα κασαλβὰς, ἧτις δὲν ἔχει τίποτε νά χάσῃ. Ἐρηροὶ καὶ ἔρημοὶ ἐκτείνονται οἱ κάμποι ἀποσυρμένων τῶν γεωργῶν καὶ τῶν ἐργατῶν εἰς τὰς μονὰς καὶ τὰς σκήτας, ὅπου ἀδρανοῦσι μὴ συμβάλλοντες εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόσδον καὶ ζωὴν, ὑψηλοτέρως καὶ ἰδανικωτέρως δῆθεν περιθάλποντες ἰδέας.

Ἡ κοινωνία, ἧτις ἄλλοτε συνεχινεῖτο καὶ ἐπαθίκετο καὶ ἐρρηγητὰ διὰ τὰς ὑψίστας καὶ μεγάλας μάχας τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ λόγου, κύπτει ὡς κατεσληκός καὶ ἀσθενὴς γραδίον ὑπὸ τὴν παντοῦρταν ἐνός τυράννου, τοῦ Πάπα. Ἐλλειπόντων τῶν μεγάλων ἀγῶνων ἐλλείπουσι καὶ οἱ μεγάλοι χηρικτῆρες καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ δὲ αὐτῶν ἀναδεικνυόμενοι καὶ ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸν λαόν

καὶ ὀδηγοῦντες αὐτὸν πρὸς τὴν κτήσιν τῶν εὐγενεστέρων ἀγαθῶν, πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν ὑψηλοτέρων μαθημάτων.»

«Διαπισπῆς πολιτειολόγος τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐσκοπῶν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ σκοπιᾶς τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος καὶ ἐξ αὐτῶν συνάγων ἀποκρίθη καὶ βέβαια συμπεράσματα διὰ τὸ μέλλον, ἀπερὶ αὐτοῦ τὴν γνώμην, ὅτι, ὅπως ὁ ΙΗ' αἰὼν ἔληξε διὰ μετὰ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐγκαθιδρύσεως νέας ἀρχῆς, οὕτως ὁ ΙΘ' αἰὼν θὰ λήξῃ διὰ νέας ἐπαναστάσεως, μεγαλειότητας καὶ φρικωδεστέρως ἴσως ἐκείνης, ἧτις ὁ ἀνακηρύξας νέας ἀρχῆς καὶ θὰ ἐγκαθιδρύσῃ νέα δόγματα. Τῶν τῶν μήπως εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης τῆς ἐπαναστάσεως; Μήπως ἡ Γαλλία γίνῃ καὶ πάλιν τὸ κέντρον καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς νέας ταύτης ἐπαναστάσεως, ἧτις κυρεῦσα τὰς τρεῖς μεγάλας ἀρχῆς, τὰς ὑπὸ τῆς προηγούμενης ἀνακηρυχθείσας, τῆς ἰσοτήτος, τῆς ἀδελφότητος, τῆς ἐλευθερίας θέλει ἐγκαθιδρύσαι καὶ οὗς ἄλλας ἀρχῆς, τὰς εὐγενεστέρως καὶ μεγαλειοτέρως καὶ θειοτέρως ἴσως, ὅπως οὕτω συμπληρωθῇ ἡ παλαιὰ ἀλλ' ἐνδοξος πενταλογία, ὑπὲρ ἧς μάχεται καὶ πίπτει καὶ συντρίβεται καὶ θριαμβεῖται, ὡς ὁ μυθολογούμενος Ἄνταϊος, τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὰς ἀρχῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης;»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐκ τῆς ἐν Πάτραις ἐκδοθεμένης μηνιαίας «Ἀναρχικῆς Βιβλιοθήκης» μεταφέρομεν, ἐνταῦθα ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος τεύχους τοῦ Ἰανουαρίου, τὰ ἐξῆς ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐντὸς αὐτῆς δημοσιευμένων ἔργων.

Ἐκ τοῦ Πνεύματος τῆς Ἐπαναστάσεως.

«Ἐν τῷ βίῳ τῶν Κοινωνιῶν ὑπάρχουν ἐποχαί, καθ' ἃς ἡ Ἐπανάστασις καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, καθ' ἃς ἐπιβάλλεται κατ' ἀπόλυτον τρόπον. Νέαι ἰδέαι κυροροῦνται παντοῦ, ζητοῦν νά ἔλθουν εἰς φῶς, γὰ εὐρουν ἐφαρμογὴν ἐν τῷ βίῳ ἀλλὰ συνεχῶς προσκρούουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἀδρανείας τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ παλαιῦ συστήματος, πνίγονται ἐν τῇ πνιγνῆξ ἀτμοσφαιρᾷ τῶν παλαιῶν προλήψεων καὶ παραδόσεων. Αἱ παραδεδομένοι ἰδέαι ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν Κρατῶν, ἐπὶ τῶν νόμων τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας, ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν τῶν πολιτῶν ἀμοιβαίων σχέσεων, δὲν ἀντέχουν πλέον ἐνώπιον τῆς αὐστηρᾶς κριτικῆς τῆς ὑποσκαπτούσης αὐτὰς καθ' ἑκάστην, εἰς πᾶσιν περιστάσιν, ἐν ταῖς αἰθούσαις ὡς καὶ ἐν ταῖς καπλάσις, ἐν ταῖς συγγράμμασι τῶν φιλοσόφων ὡς καὶ ἐν ταῖς καθημεριναῖς συνηκαστροφαῖς. Τὰ πολιτικά, οἰκονομικά καὶ κοινωνικά συστήματα πίπτουν εἰς ἐρείπιαν οἰκονομικῆ γενεμένη ἀκαταίτητος, στενοχωρεῖ, ἐμποδίζει

τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σπυριμάτων τῶν παραγομένων εἰς τοὺς εὐρωπιῶντας τοίχους τοῦ καὶ γενομένου περί αὐτοῦ.

Μία ἀνάγκη νίκης ζωῆς γίνεται ἐπισημασμένη. Ὁ κόπος τῆς ἐπικράτησης ἡθικῆς, ὁ ἄπαιον πολυπερισσότερος ἀνθρώπου ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ τῶν δὲν σκάνεται πλέον ἐπικρατῆς. Πρακτικῶς εἶναι πρὸ δαίμα πράγμα θεωρούμενον πρότερον ὡς δίκαιον, δὲν εἶναι ἡ φρονάζουσα ἀδικία. Ἡ συγκρούσις μεταξὺ τῶν γένων ἰδεῶν καὶ τῶν πάλαιων παραδόσεων ἐκδηλοῦται εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, εἰς ὅλα τὰ περιέχοντα μέχρι τοῦ κόλπου τῆς οικογενείας.

Ὁ Υἱὸς ἀρχεται εἰς χεῖρας μὲ τὸν πατέρα εὐρίσκει ἀνάπαιον ὅτι ὁ πᾶσις τοῦ εὐρίσκει ὅλως φυσικὸν καθ' ὄλον τοῦ τὸν βίον ἡ θύγατερ ἐξοφρεται κατὰ τῶν ἀρχῶν τῆς ὑποκίσε ἡ μήτηρ τῆς τῆ μεταβίβασιν τὸς τὸν κερπὸν μακίσε πείσε. Ἡ συνείδησις τοῦ λαοῦ ἐκκρίσται καθ' ἐκάστην ἐναντίον τῶν γεννημένων ἐν τῇ τάξει τῶν προνομιστῶν καὶ ἀκνηρῶν σκηνδάλων ἐναντίον τῶν δικαιοκτερομένων ἐγκλημάτων, ἐν ἐνόματι τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν προνομίων. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὸν θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης, οἱ θέλοντες νὰ ἐφαρμοσθῶν τὰς νέας ἰδέας εἶναι κατηναγκασμένοι ν' ἀναγνωρίσωσιν ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν γενναίων ἰδεῶν τῶν φιλοανθρώπων, τῶν ἀναγεννητικῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὅπως ἦναι συντεταγμένη ἐννοεῖ τὴν ἀναγκὴν μιᾶς ἐπαγκρατικῆς τακτικῆς ἣτις σαφῶς δὲν αὐτὴν τὴν μούχλα, ζωογονεῖ διὰ τῆς πνεύσε τῆς τῆς μακρομείας ταύτας καρδίας καὶ προσφέρει ἐν τῇ ἀνθρωπότητι τὴν ἀρρώσιν, τὴν ἀυτῶν ἀνθρώπων τὸν ἡρωισμόν, εἶνε τῶν ὁποίων μιᾶς κοινωνία ἐξουτελισσαί, κληρονομήσει ἀπὸ συνειδητῶν ἡρώων.

ΑΡΝΗΣΗΡΗΦΟΙ

- Δημοσιευομένη κατωτέρω ἐπιστολὴν ἣν ἐλάβομεν ἐκ Πατρῶν, ἐκ τῆς ὁποίας κα ἀδεικνύεται ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει μερὶς ἀνθρώπων θεωροῦσης τὴν ἐκλογὴν κοινοβουλευτικῶν ἀντιπροσώπων ὡς ὅλως ἀντίθετον καὶ ἀντικειμένον πρὸς τὴν φυσικὴν καὶ ἀληθῆ ἐλευθερίαν τῶν κοινωνικῶν ἀτόμων.
- Ἰδοὺ αὐτή.
- Ἀγαπήτῃ συντροφεῖ
- Ἡ ἀρχή, ἡ ἐξουσία, εἶναι ἀρνήσις τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν κοινωνικῶν ἀτόμων.
- Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπροσωπία εἶναι μιᾶς ἀρχῆς, μιᾶς ἐξουσίας νομοθετικῆς ἐξουσίας.
- Ἐπιμένω; ἡ ἐκλογὴ κοινοβουλευτικῶν ἀντιπροσώπων εἶναι ἀρνήσις τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀτόμων.

Ὅθεν, ἐπειδὴ εἰ κατὰ τὴν ὑπογεγραμμένην ἔχομεν γνώσιν βαθεῖαν τῆς ἐλευθερίας μακρῶς ἀτόμων.

Ἐπειδὴ ἔχομεν γνώσιν βαθεῖαν ὅτι εἴμεθα ἄνθρωποι, ἀληθῶς λογικαὶ ὄντας ἡμεῖς τοῦ ἀπολύτου ἐλευθερίας.

Ἐπειδὴ ἔχομεν ἐννοεῖν βαθεῖαν ὅτι ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου, ἐστὶ ἀὐτὸ εὐδαιμονία καὶ ἡσυχία.

Ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὴν σπογγίαν καὶ ἀπώλειαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ κοινοβουλευτικῶν ἀντιπροσώπων ἀντικεινται εἰς τὴν ἀξιοποσίειαν μακρῶς λογικῶν ὄντων, εἰς τὴν ἐλευθερίαν μακρῶς τῆς ἀντοδοκίαν τοῦ ἀτόμου.

Διὰ ταῦτα δηλοῦμεν διὰ τοῦ «Νέου Φωτός» ὅτι εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς θέλομεν ἀπόσχει τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ συντροφεῖ σου εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας ἀρχῶν.

- Στέλιος Βέρρας, ράπτης. Ἀγγελῆς Σακέτες, ἐργολάδος. Ἀριστ. Ἀγαλόπουλος, ράπτης. Κωνστ. Κωστόπουλος, πιλοποιός. Νικόλαος Λιόπητις, ζυλευργός. Σπυρίδων Λυνναράς, ξενοδόχος. Κωνστ. Στυροπούλος, ἰωάν. Γιαννοπούλος, ζυλευργός. Δημ. Θ. Κερκυριλίας, ράπτης. Ἰωάν. Μιχ. Μαγκανάρης, δημοσιογράφος καὶ τυπογράφος.

Ἀναρχικὴ Βιβλιοθήκη.

Ἐκ τῶν ἐπιπέδων καὶ ἐκδοθέντων ἐν Πάτραις μερικῶς ἀναρχικὰ συγγράμματα ἐν φυλλάδιῳ πρὸς 32 λεπτὰ ἑκάστον.

Τὰ ἐν αὐτῷ δημοσιευόμενα συγγράμματα ἐκτυποῦνται τοιοῦτοτρόπως ὥστε καὶ φυλλάδιον ἑκάστου ἔργου σὺν ἀριθμολογούμενα καὶ ἀποτελῶν αὐτὸτελὲς βιβλίον.

Ἐτησίαν πρὸς πληρωσθῆαι συνδρομῆς δραχμῶν 4.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγράφωσιν συνδρομητῆς εἰς ἀπὸ θνηθῶς πρὸς τὸν κ. Γ. Μαγκανάρην εἰς Πάτρας.

ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

- Πωλοῦνται εἰς τὸ γρηθρεῖον μας τὰ ἑξῆς βιβλιάρια
- Ἡ ἀπόλυτος τοῦ ἀτόμου ἐλευθερία... 10
- Τι θέλουσιν οἱ ἀναρχικοὶ... 10
- Ὁ γάμος ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ μέλλοντος... 10
- Πεῖνα καὶ ἐξουσία (ἐκ τῆς στεναλίας ἡσυχίας) 10
- Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἐργατικότης... 10
- Τεύχη ἐφημερίδος «Ἐπί τῶ Προσῶ» ἀ' ἐξαμηνίας (ἐξηγητήθησαν) 3
- Τεύχη ἐφημερίδος «Ἐπί τῶ Προσῶ» β' ἐξαμηνίας 1
- Τὰ βιβλιάρια πάντα πωλοῦνται καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ «Ἀναρχικὴ βιβλιοθήκη» ἐν Πάτραις.